Սբ՟ սբ՟ սբ՟ տր՟ ած՟ զօրաց, ըստ յայտ_
նութե՟ տեսանողաց ։

Երկինք ւերկիր լի՛ են քոյովք, վայելչու-
թե՟ մեծի փառօք ։

Ըզքեզ երամք յարդեցելոց, բարեբանեն
առաքելոց ։

Մարգարէից թիւ գովելի, Ճառէ զքեզ
գոլ պատուելի ։

Խումբ գերափայլ մարտիրոսաց, ըզքեզ
պատմէ տիեզերաց ։

Ըզքեզ մինչեւ 'ի ծագս երկրի, դաւանէ
սբ՟ եկեղեցի ։

Ըզ հայր մեծի վայելչութե՟, զորդին
միակ քո իսկութե՟ ։

Զմխիթարիչ քո սբ՟ հոգին, պատուէ
միշտ նոյն եկեղեցին ։

Քս՟ փառաց դու թագաւոր, զի յարա_
կայ որդի ես հօր ։

Զու՛ի փրկել զազգ մարդկային, դու
բնակեցար յարգանդկուսին ։

Ըզ խայթ մահու դու յաղթելով, զեր_
կինս բացեր մեզ հաւատով ։

Դու ընդ աջմէ հօր այ՟, 'ի փառս նստիս
միշտգերյարգոյ ։

Դու